

سرمقاله نشریه "درمان پاک"

(نشریه گروه مخالفان آزمایش روی حیوانات ایران)

تصور کنید که ساکنان یکی از کرات آسمانی مثلاً سیاره ایکس که از نظر تکنولوژی از ما پیشرفته‌تر می‌باشد به کره‌ی زمین آمده و چون بواسطه‌ی تکنولوژی برتر قدرت غلبه بر ما را دارند تعدادی از انسانها را از خانه و محل زندگی طبیعی خود جدا نموده به اسارت و برای انجام آزمایشات مختلف نزد خود نگه دارند و در پروسه‌ی انجام این آزمایشات ناگیز ما را در شرایط نامطلوب و بعضاً شکنجه‌آور جسمی و روحی قرار دهند. شکمان را بدرند، برمغزمان الکتروود فرو کرده شوک الکتریکی‌مان دهند، دست و پایمان را بشکنند، چشممان را کور کنند، در گرسنگی و بی‌آبی نگاهمان دارند و ما را به امراضی که بصورت طبیعی از آن ما نیستند دچار نمایند. همه و همه البته برای اینکه پروسه‌ی بیماری، تأثیر حالات مختلف بیولوژیک بر بدن و درمان جراحات وارده را کشف کنند.

طبعاً اگر این موجودات دلیل اسارت و شکنجه و آزمایش بر روی ما انسانها را کنجکاو در مورد شناخت موجودی به نام بشر اعلام کنند. شاید عملشان بتواند برای برخی قابل توجیه باشد. حال آنکه اگر این موجودات دلیل اسارت و آزمایشات روی انسانها را بدست آوردن اطلاعات در مورد خود و سلامتی خود اعلام کنند بدون شک بر آنها شدت خواهیم خندید. زیرا که آزمایش روی انسانها می‌تواند در مورد انسانها اطلاعات بدست دهند و نه در مورد ساکنان کره‌ی ایکس.

حال فرض کنید که مخارج این سفر اکتشافی به کره‌ی زمین از طرف یکی دو کمپانی بزرگ و قدرتمند سیاره‌ی ایکس و به قصد بهره‌برداری احتمالی مالی تأمین گردیده. آنگاه است که نه تنها اسارت انسانها و آزمایش روی آنها توجیه گردیده بلکه برای پیشبرد علم پزشکی و ساکنان کره‌ی ایکس ضروری نیز اعلام می‌گردد و در این رابطه، محصولات حاصله از آزمایشات انسانی برای فروش وارد بازارهای

کره‌ی ایکس‌گرفته و این چرخه به کمک تبلیغات وسیع و دامنه‌دار ادامه پیدا خواهد کرد. احتمالاً در ابتدا توسط تعدادی از ساکنان کره‌ی ایکس اعتراضاتی به این عمل کمپانی‌های بزرگ آن سیاره صورت خواهد گرفت. هرچند پس از چندی، در یکی دو نسل بعد با فراموش شدن چگونگی آغاز این پروسه، به کمک تبلیغات دامنه‌دار، با غلبه‌ی عادت و از دست رفتن حساسیت به وضع موجود، اسارت انسانها و آزمایش بر روی آنان بصورت یکی از ارگانه‌های اجتماعی پابرجا، عادی، ناگزیر و غیرقابل اجتناب چنان در جامعه ریشه خواهد دوانید که حیات جامعه و سلامتی ساکنان کره‌ی ایکس بدون آن امکان ناپذیر تلقی خواهد گردید.

این است آنچه که واقعیت آزمایش بر روی حیوانات را می‌سازد. نیازی به این نیست که ثابت کنیم آزمایشات پزشکی بر روی حیوانات غیراخلاقی است. اینرا هرکس که از وضعیت و چگونگی انجام این آزمایشات و شکنجه و آزاری که در این رابطه به حیوانات وارد می‌شود آگاه باشد خواهد پذیرفت. اینرا هرکس که به حق طبیعی حیات برای هر موجود زنده در طبیعت باور داشته باشد قبول خواهد کرد. نیازی به این نیز نیست که ثابت کنیم که علیرغم تشابهات فراوان، فیزیولوژی و کارکرد بدن انسان با سایر حیوانات متفاوت است و به همین دلیل انسان انسان است و میمون میمون و سگ سگ. تفاوت فیزیولوژیک نه تنها در بین انواع و گونه‌های حیوانی بلکه در میان افراد یک گونه، در میان افراد یک خانواده، و حتی در یک فرد مشخص در زمانهای مختلف و مقاطع مختلف نیز به نحو چشمگیری موجود است.

به دلیل همین تفاوت فیزیولوژیک است که پس از چندین دهه آزمایش بر روی شمیمانه‌ها که نزدیکترین خویشاوندان انسان می‌باشند و با صرف سرمایه‌های هنگفت مالی و جانی هیچیک از هشتاد و چند واکسن از میان صدها واکسنی که گفته می‌شد برای جلوگیری از بیماری ایدز و هیپاتیت C در شمیمانه‌ها تأثیرات مثبت داشته‌اند در انسان کارگر نیفتاده است.

براستی که اگر این سرمایه و این همه وقت و انرژی صرف راه‌های دیگر جز استفاده از حیوانات می‌شد چه بسا که امروز از نظر مقابله با این بیماریها در جای دیگری ایستاده بودیم.

پس اگر باور داریم که آزمایش روی حیوانات غیراخلاقی بوده و در اثر تجربه نیز دریافته‌ایم که بواسطه اختلافات غیرقابل انکار بین حیوانات و انسان آزمایشات پزشکی بر روی حیوانات با وجود صرف انرژی فکری و مالی فراوان در بسیاری از موارد بی‌نتیجه و در دیگر موارد حتی خطرناک نیز بوده است و امروزه با پیشرفت تکنولوژی روشهای جایگزین سالم‌تر، بی‌خطرتر و صرفه‌جویانه‌تری وجود دارند چرا این ارگان اجتماعی همچنان تبلیغ گردیده در برابر موج روشهای نوین به مقاومت و پایداری ادامه می‌دهد؟

به همان دلیل که با اینکه می‌دانیم که جای پای حرکت امروزین بشر بر کره‌ی زمین اثری مخرب و ماندگار باقی‌گذارده و می‌گذارد همچنان به همان حرکت ادامه داده همان روش زندگی و تکنولوژی مخربی که حیات این کره را به مخاطره انداخته را دنبال می‌کنیم. به همان دلیل که با اینکه می‌دانیم بخش

اعظم بیماریهایی که امروزه بشر با آن دست در گریبان است نه با مصرف دارو بلکه با تغییر نوع تغذیه و شرایط زندگی و با هزینه‌ی ناچیز قابل پیشگیری و درمان است. هنوز هم به جای گسترش این دانش در میان مردم با بر باد دادن هزینه‌های هنگفت و صرف انرژی بیهوده به دنبال دارو و درمان در آزمایشگاه‌ها می‌گردیم.

آزمایشات پزشکی - دارویی روی حیوانات یک صنعت چند بلیونی با بهره‌های نجومی است. سیستم پزشکی مدرن که تجویز دارو و در نتیجه آزمایش بر روی حیوانات از اصول اساسی زیست آن می‌باشد متشکل از شرکتهای چند ملیتی داروسازی، مؤسسه‌های عظیم بیمه‌های درمانی، کمپانی‌های بزرگ تولید تکنولوژی‌های وابسته و ارتشی از مراکز آکادمیک، آموزشی و درمانی می‌باشد. آنچه که ثابت و برقرار است خود را تنها راه حل موجود دانسته و می‌نمایند. آنچه ثابت و برقرار است در برابر تغییر به مقاومت برخاسته و می‌خیزد... حال آنکه تغییر گریز ناپذیر است.

در تاریخ چند میلیون ساله‌ی زیست و حرکت بشر بر این کره‌ی خاکی استفاده‌ی منظم و همه‌گیر حیوانات در آزمایشات پزشکی به تاریخ کوتاه دویست ساله‌ی طب مدرن باز می‌گردد. این تجربه‌ی کوتاه بینانه، دردناک و غیرانسانی، این اشتباه بزرگ بشر در شکنجه و نابودی این جانهای مهربان و این چهره‌های شگفت آفرینش که در شبکه‌ی گسترده‌ی طبیعت حیات ما به حیات آنها و حیات آنها به حیات ما وابسته است ازلی نبوده و ابدی نیز نخواهد بود.

نیاز به تغییر و گلایه‌های آنرا در ارکان اجتماعی و در اندیشه و برداشت بشر از حرکت و ارتباط خود با دیگر اشکال حیات در این کره‌ی خاکی و دیگر کرات شاهدیم.

از شما خواننده‌ی گرامی نیز دعوت می‌کنیم که با ما پیشگامان و پایه‌گذاران ایرانی جنبشی که حیوانات

را نه متعلق به آزمایشگاه‌ها بلکه از آن طبیعت می‌داند همگام شده عطوفت و مهربانی را به قلب‌های خود و به حرکت و تجربه خود در این جهان بازگردانیم.

دکتر زرین آذر

دارای بورس تخصصی در بیماری‌های داخلی، دستگاه گوارش و کبد
پزشک تغذیه و درمان طبیعی بیماری‌ها
کالیفرنیا، جنوبی

برگرفته از:

[/http://fa.zarinazar.com](http://fa.zarinazar.com)